Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎN TOT DEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 12 (952) * miercuri 18 martie 1964 * 8 pag. 30 bani

CONCURSUL NOSTRU:

„FRUMOASA ȘI BOGATA EȘTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ"

Dragi pionieri și școlari! Participați în număr cît mai mare la concursul de compuneri, note de călătorie, culegeri de folclor, poezii, desene și fotografii, intitulat „FRUMOASĂ ȘI BOGATĂ EȘTI PATRIA MEA SOCIALISTĂ". Concursul se va încheia la 15 august 1964. Se vor acorda numeroase premii: o bicicletă, ceasuri de mînă, aparate de fotografiat etc.

Citiți în pag. 7-a cuvîntul Rodicăi, despre scrisori care au sosit la redacție, în cadrul concursului.

Preocuparea nr. 1 — învățătura

În acest început de primăvară, cînd pînă la încheierea celui de-al II-lea trimestru a mai rămas puțin timp, am făcut o vizită la Școala elementară din comuna Găiseanca, raionul Făurei, regiunea Galați.

— Care e clasa care a obținut cele mai frumoase rezultate la învățătură în acest trimestru? i-am întrebat pe tovarășii profesori.

Cîtva timp au stat în cumpănă.

— Clase bune sînt și a V-a A, și a IV-a B, și a VII-a B ne-a spus tovarășul profesor Corneliu Necula. Între ele însă, pe primul loc se situează clasa a VII-a B.

Am stat de vorbă cu pioniera Mihăilă Mariana, din această clasă. Am rugat-o să ne spună

Povestiri dintr-un trimestru

pe scurt cum au reușit ca-n clasa lor să fie așa de mulți elevi fruntași la învățătură?

— Mai întîi, mi-a răspuns ea, ar trebui să spun că noi am obținut rezultate bune și pe primul trimestru. Și ne-am străduit să nu rămînem nici într-al II-lea mai prejos. Cum? Sîntem atenți la lecții, ne facem în fiecare zi toate temele, respectăm disciplina. Elevilor care se mai lăsau pe tînjeală, le-am atras atenția din timp, fie la gazeta de perete, fie în programele brigăzii artistice de agitație, căutînd să-i convingem că trebuie să plecăm de pe băncile școlii cu cunoștințe temeinic însușite.

— Dar pentru alte activități mai aveți timp?

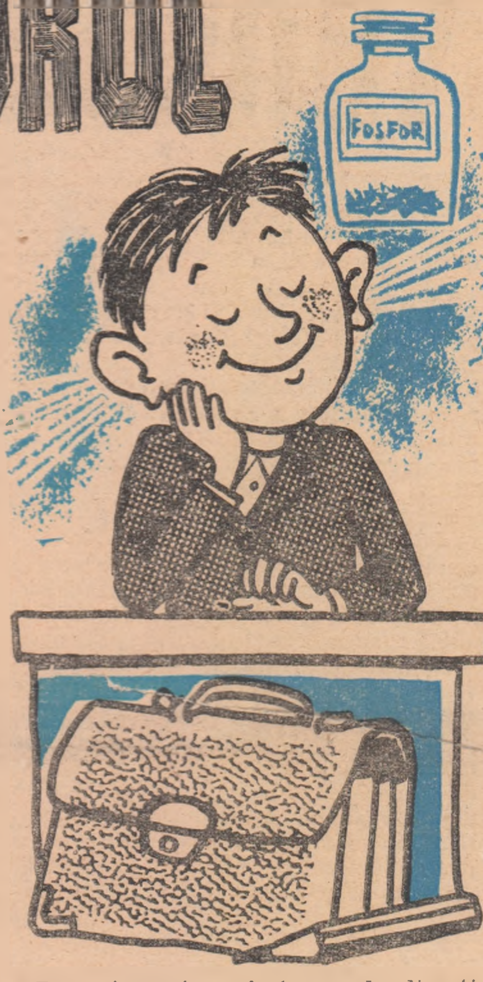
La această întrebare mi-a răspuns Dobre Duțu, care face parte din brigada artistică de agitație:

— Cînd îți organizezi bine timpul, poți să faci multe lucruri. Uitați, în brigada noastră artistică de agitație sînt vreo 13 pionieri dintre cei mai buni. Repetițiile ne-au luat destul timp pe trimestrul acesta. Dar nu ne-au împiedicat totuși să ne facem toate temele, să ne învățăm bine lecțiile, să participăm la diferite activități pionierești.

Tovarășa profesoară Ecaterina Sfîrtoc, diriginta clasei a VII-a B ca și ceilalți tovarăși profesori au de ce să fie mulțumiți de această clasă. ***Notele obținute de majoritatea elevilor — adică de peste 96 la sută dintre ei — sînt note bune și foarte bune.*** Pionieri ca Mihăilă Mariana (care pînă în prezent are două note de 9 și nouă note de 10), Ștefana Steriana (trei note de 9 și cinci note de 10), Smeu Viorica (patru note de 9 și opt note de 10) și alții fac cinste nu numai clasei lor, dar și școlii în care învață.

C. DIACONU

Tudorel și „FOSFORUL"

Pentru cei care se străduiesc să învețe bine, Tudorel afișează totdeauna un aer de superioritate. Notele lui sînt mediocre, dar își face din asta un „merit". Zice că nu învață pentru note, ci ca să... știe! Adică e un fel de a zice că învață. Cînd se apropie ora să-și facă lecțiile pentru a doua zi, caută tot felul de pretexte să iasă în stradă la joacă. Seara, cînd nu mai are încotro, se uită repede peste program și zice:

— La matematică trebuie să-mi scriu exercițiile. La istorie știu, am fost atent la explicație. La franceză trebuie să-mi scot cuvintele; la gramatică... Ei, am timp mîine dimineață. Mă scol mai devreme.

A doua zi dimineață, știe că are de învățat sau de scris, dar amînă să iasă de sub plapumă pînă în ultima clipă. Rupe de multe ori din timpul pentru masă și scrie sau își scoate cuvintele.

Ceea ce-l salvează uneori din situațiile cele mai dificile, este (cum îi place lui să spună) „fosforul". Adică memoria. Are, într-adevăr, o memorie bună. Dacă este atent cînd se explică lecția, poate să repete aproape cuvînt cu cuvînt tot ce a spus profesorul. Asta dacă are norocul să fie întrebat în aceeași oră. Dacă este întrebat peste trei zile „fosforul" începe să-i cam joace festa. Nu-l mai ajută. Și notele de 5 și 6 se înșiruie una lîngă alta ca la un carnaval.

Cînd are de dat vreo teză, spune cu aerul cu care scoți din buzunar un certificat de boală sau un bilet de voie:

— Am teză!

Diminețile în care trebuie să învețe pentru teze sînt considerate de el mici vacanțe. După ce consultă programul zilei mai mult de formă, o tulește afară, la joacă. Nu învață pentru teze din „principiu". Zice că-i o prostie să înveți într-o dimineață, două-trei, ce n-ai învățat într-un trimestru. Dacă nu ți-a rămas nimic din timpul orelor degeaba, înseamnă că n-ai „fosfor".

...Zilele trecute, în clasa a V-a A de la Școala de 8 ani nr. 26 din București, la ora de dirigenție s-a discutat despre disciplină și despre situația la învățătură pe trimestrul II. În clasă sînt mulți pionieri fruntași cu medii de 9 și 10: Colbescu Sînziana, Teculescu Nicanor, Zarifopol Ilinca, Rădoi Mihăiță, Palada Monica, Sincu Horia, Vlădescu Manuela, Năstase Ioana, Guzulescu Nicolai și alții. Ei nu se bazează numai pe cele auzite la ore, ci își scriu temele, învață lecție cu lecție. Oare Marinescu Marian, Rață Filofteia, Neamți Ioana și Sandu Mitrofan care au multe trăsături comune cu Tudorel, n-ar putea lua exemplu de la ei?

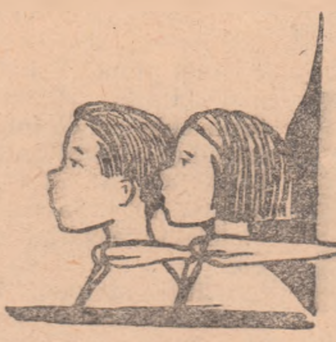
Tocmai acesta a fost scopul discuției. Iar dacă și voi, prin clasele voastre, mai aveți vreun astfel de Tudorel, căutați să-l convingeți că fără studiu individual „fosforul" nu ajută la nimic!

Costache Anton

Flori de seră... Și totuși primăvara rîde în fiecare petală.

PREGĂTIREA ȘCOLARILOR PENTRU PRIMIREA CRAVATEI ROȘII

Să devii pionier este o dorință care începe înainte de a face primii pași în școală. Primirea pe care pionierii o fac școlarilor, micile daruri, prezența la serbarea festivă a deschiderii școlii sînt tot atîtea îndemnuri pentru a deveni pionier. Și toate acestea continuă. Într-o zi stai nehotărît la colțul străzii aglomerate și nu îndrăznești să traversezi. Vine însă pioniera Banu Maria și te ajută. În altă zi ești necăjit că nu reușești să scrii frumos, literar. Pioniera Constantinescu Aurora, care ți-e vecină, vine și-ți explică cu răbdare. Sînt lucruri mărunte, dar importante pentru întărirea dorinței de a te comporta și tu asemenea pionierilor, de a deveni tu însuți pionier.

Munca educativă cu școlarii între 7—9 ani face parte din programele de activități ale detașamentelor. În aceste programe se prevede invitarea școlarilor la diferite adunări pionierești, la acțiuni de muncă patriotică, la șezători, seri de basme, excursii, acțiuni care au ca temă felul în care trebuie să învețe, să se comporte un pionier. Adunările cu tema „Părinte drag, partid iubit", „Să ne cunoaștem patria", „Ce-nseamnă să fii pionier" și multe altele au făcut ca școlarii claselor a III-a, invitați la ele, să înțeleagă de ce un pionier trebuie să învețe bine, să fie disciplinat, să aibă o comportare frumoasă. Tot împreună pionierii și micii școlari au vizionat spectacolul „Descoperiți-l pe N" de la Teatrul pentru tineret și copii, „Cartea cu Apolodor" de la Teatrul Țăndărică, au fost împreună la nenumărate filme.

Dar nu numai atît. Școlarii care se pregătesc să devină pionieri se străduiesc să cunoască și să înțeleagă semnificația angajamentului solemn, simbolurile organizației de pionieri. Lucrul acesta nu se realizează așa de simplu. Noi i-am invitat pe viitorii pionieri individual sau pe grupuri la camera pionierilor. Odată, Petru Dan, președintele detașamentului claselor a VII-a, le-a arătat jurnalul de detașament, le-a vorbit despre acțiunile înscrise acolo, despre felul în care pionierii își respectă angajamentul solemn. Altădată, președintele detașamentului claselor a VI-a, fiind de față și instructoarea superioară, a povestit micuților despre îndatoririle și drepturile pionierilor. La noi în unitate camera pionierilor e un loc în care viitorii pionieri stau de vorbă cu pionierii mai mari, văd la „arhiva" unității angajamente scrise de alți pionieri, află chemarea și răspunsul la chemare, văd steagurile detașamentelor, drapelul unității.

Să devii pionier, școlarii claselor a II-a și a III-a au aflat că e un prim pas în viață. Pregătirea abia începe. În timp ce-i flutură la gît cravata roșie, pionierul se pregătește să devină asemenea muncitorului de la furnal sau de pe schelă, să devină un cetățean activ al patriei noastre socialiste. Pentru aceasta ei s-au dus împreună cu tovarășele învățătoare, cu pionierii mai mari și au vizitat cartierul, noile blocuri de locuințe, au mers la Uzinele „Semănătoarea", „Vulcan" din București, la Hidrocentrala „16 Februarie" de pe Argeș.

O însemnătate deosebită o are ziua în care școlarii sînt primiți în organizația de pionieri. Pentru a rămîne o zi de neuitat, avem grijă ca sala să fie împodobită frumos, ca pionierii să aibă o ținută festivă, ca să existe un program artistic interesant. La adunare sînt invitați oaspeți de onoare — muncitori fruntași, activiști de partid sau de stat, ofițeri ai forțelor noastre armate — părinți, învățători. Apoi ne străduim ca elanul în muncă, entuziasmul, atenția cu care sînt înconjurați noii pionieri să nu slăbească după adunare. După ce au fost primiți în organizație, noilor pionieri li se încredințează sarcini, sînt ajutați îndeaproape de pionieri și instructori să și le îndeplinească. Mai întîi li se dau sarcini ușoare, iar treptat sînt antrenați la toate acțiunile pionierești. Ei învață să muncească așa cum s-au angajat în ziua primirii cravatei.

Pregătirea pentru primirea școlarilor în rîndurile organizației de pionieri nu se rezumă la cele relatate mai sus, ea este o preocupare continuă pentru găsirea de noi forme și metode care să asigure o activitate cu un conținut politic educativ bogat, interesant, atractiv.

Prof. VICTORIA NEAGU
instructoare de pionieri
Școala de 8 ani nr. 169,
București

Vă prezentăm o inițiativă interesantă:

Ziua SĂRBĂTORIȚILOR

Nu vă mirați, la noi în școală există o astfel de zi. La sfîrșitul fiecărei luni sînt sărbătoriți copiii care au împlinit în luna respectivă un număr de ani. La prima acțiune s-au prezentat programe artistice de către pionierii diferitelor detașamente care au dăruit sărbătoriților un buchet de melodii, recitări, dansuri. Acțiunea s-a continuat cu un frumos carnaval pionieresc. Cercul literar a pregătit numeroase creații originale.

Cei care au fost sărbătoriți luna trecută au avut un oaspete îndrăgit — artista Silvia Chicoș. Actrița a discutat cu sărbătoriții, cu alți pionieri, a interpretat pentru ei cîteva roluri preferate, le-a vorbit despre roluri și eroi.

Pentru viitor intenționăm să organizăm o astfel de sărbătoare undeva în Munții Bucegi, la alta să invităm la ziua sărbătoriților un muncitor fruntaș, un scriitor, un pictor.

Dragostea cu care participă pionierii la pregătirea acestei acțiuni, entuziasmul și veselia de care dau dovadă în timpul desfășurării ei ne-au făcut să credem că este o inițiativă interesantă. Vrem ca această acțiune să devină o tradiție în unitatea noastră de pionieri.

Prof. ION MILEA
Școala de 8 ani nr. 64,
București

Prietenii noștri mai mici

Pe prietenii noștri mai mici de la Școala de 8 ani nr. 169 din București, pionierii îi ajută să devină mai mari. Iată unul din ei: își scrie angajamentul solemn.

La camera pionierilor președinta detașamentului le arată jurnalul, le citește cîteva însemnări.

„Salutul pionieresc trebuie să fie corect", îi spune prietena mai mare. Și viitorul pionier e numai ochi și urechi.

VACANȚA

La braț cu voioșia

Vacanța plină de bucurii va poposi din nou în mijlocul pionierilor și școlarilor. Pentru aceasta copiii s-au pregătit din timp. Și... nu a fost ușor. Ce să treci mai întîi în programul de activități, excursiile și drumețiile, programele artistice sau întrecerile sportive?

Pionierii și școlarii de la Școala medie din Teiuș, raionul Alba Iulia s-au gîndit să viziteze gospodăria colectivă din comună. Acolo vor da o mînă de ajutor la plantarea puieților apoi, se vor întîlni cu un colectivist fruntaș.

Cu mare bucurie este așteptată și excursia la Sibiu unde vor vizita muzeul Bruckenthal Apoi, din nou în drumeție. Pădurea Gîrbova va răsuna de glasurile voioase ale pionierilor antrenați în concursul de orientare turistică...

Și pionierii Școlii de 8 ani din Orăștie vor petrece minunat zilele vacanței. Mult așteptată este excursia de trei zile prin orașele Sibiu, Sebeș, Victoria, Făgăraș, Codlea, Brașov, Sinaia, Doftana, Bran. Vor avea prilejul să cunoască noi frumuseți și bogății ale patriei, realizări înfăptuite în anii luminoși ai republicii

În întrecerile sportive pionierii vor avea prilejul să-și treacă normele pentru obținerea insignei de polisportiv, să îndeplinească noi condiții pentru steluța roșie.

Într-una din zilele vacanței, pionierii și școlarii și-au propus să se întîlnească cu prietenii lor din Cugir Nici cei mai mici școlari din clasele I și a II-a nu au fost uitați. Pentru ei se vor organiza dimineți de basm, vor învăța jocuri distractive.

Iată numai cîteva din planurile lor de vacanță La braț cu voioșia, nerăbdători pionierii și școlarii te așteaptă să-ți spună: „Bun sosit vacanță dragă“!

LETIȚIA MACEANU
secretar al Comitetului
regional U.T.M., Hunedoara

Proiecte interesante

Curînd școlarii vor răspîndi vestea: A sosit vacanța! Minunat prilej de voioșie, de odihnă bine meritată după eforturile depuse de-a lungul întregului trimestru.

... Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 1 Satu Mare au proiectat o drumeție la G.A.C. Ambud. Vor să cunoască mai îndeaproape munca colectiviștilor, realizările lor. Aici, vor organiza o întîlnire cu Eroul Muncii Socialiste, Maria Zidaru.

... Sala teatrului de stat din Satu Mare va cunoaște freamătul zilelor mari. Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 3 vor prezenta piesa Alba ca Zăpada.

... Pionierii și școlarii din Negrești nu au uitat nici activitățile patriotice. „Oțelăriilor patriei mai mult metal!“. Astfel ei și-au propus să colecteze 5 000 kg de fier vechi.

... În programul de activități pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani nr. 8 Baia Mare au trecut și vizita la șantierul barajului Firiza. Cîte lucruri interesante vor avea de văzut aici!

Deocamdată, toate acestea sînt doar... planuri. Peste cîteva zile ele vor prinde viață.

Vacanță plăcută!

MARIA GHERGHEL
secretar al Comitetului
regional U.T.M., Maramureș

• Și pionierii Școlii de 8 ani nr. 17 din București și-au făcut planuri frumoase; se vor întîlni cu un muncitor fruntaș, vor vizita cartierul Grivița, vor petrece minunat la diminețile de jocuri distractive...

VACANȚA — VACANȚA

Concursul cultural-artistic

TRADIȚII NĂSĂUDENE

Ca și-n alte duminici, și acum sala căminului cultural din Nimigea e arhiplină Cei mai mulți dintre spectatori sînt pionieri și școlari. Dansatorii, soliștii vocali, coriștii și recitatorii din Chiuza ce urmează să se producă azi pe scenă, sînt doar oaspeții lor. Nu lipsesc însă nici părinții. Astfel de spectacole sînt atît de obișnuite aici la Nimigea încît acest lucru e ușor de înțeles.

Dar iată că deasupra sălii se lasă liniștea Cortina se ridică încet și... spectacolul începe. Primii care își fac apariția pe scenă sînt membrii formației corale. Acompaniați de cîteva instrumente muzicale ei intonează un cîntec dedicat partidului nostru. Bucuria țîșnește din fiecare vers, răzbate dincolo de ferestrele căminului. Spectatorii îi răsplătesc cu un ropot de aplauze pe micii artiști. Într-un ritm viol se perindă acum pe scenă dansatorii. Toată lumea este încîntată de frumoasele lor costume acoperite de zadii roșii la fete și pieptare cu ciucuri la băieți. Cît despre interpretare, ce să mai vorbim. Atîta grație și îndemînare! Din toate colțurile sălii se aud exclamații. Fiecare figură coregrafică e însoțită de un șir întreg de aplauze. Colectiviștii de aici nu văd pentru prima oară pe scena căminului lor dansuri ca „De-a lungul“, „Învîrtita de pe Someș“ sau „Bărbuncul“. Așa cum sînt însă ele jucate de pionierii din Chiuza, zău că nu le-au mai văzut. O vezi pe fețele lor mirate, o vezi în bucuria nemărginită cu care răsplătesc strădania micilor dansatori Da pe drept cuvînt — așa cum spunea unul din spectatori — micii dansatori sînt fericiți. Asupra lor se revarsă sute de aplauze Ce se ascunde însă în spatele acestor aplauze? Iată un lucru pe care spectatorii nu-l cunosc.

Să-i părăsim puțin, lăsîndu-i să admire în continuare măiestria dansatorilor și să ne oprim la Școala de 8 ani din comuna Chiuza, raionul Năsăud. Sîntem în una din cele două după-amiezi cînd echipele de dansuri și soliștii dansatori au repetiție. Cele două echipe de dansuri ale școlii repetă de zor. Cineva a greșit și dansul se reia de la început Opririle sînt foarte dese. Instructorul echipei, profesorul de educație fizică, Samson Bindea face multe observații. Nimeni însă nu se supără. Iată, lui Oprea Teodor îi vine mai greu să execute corect o săritură. Moldovan Ioan și cu Bindea Dumitru îi arată timp de cîteva minute. Apoi execută împreună. Lucrul cel mai de preț aici este răbdarea și perseverența. Fără ele nu se poate ajunge la nici un rezultat. Și pionierii știu cu toții acest lucru.

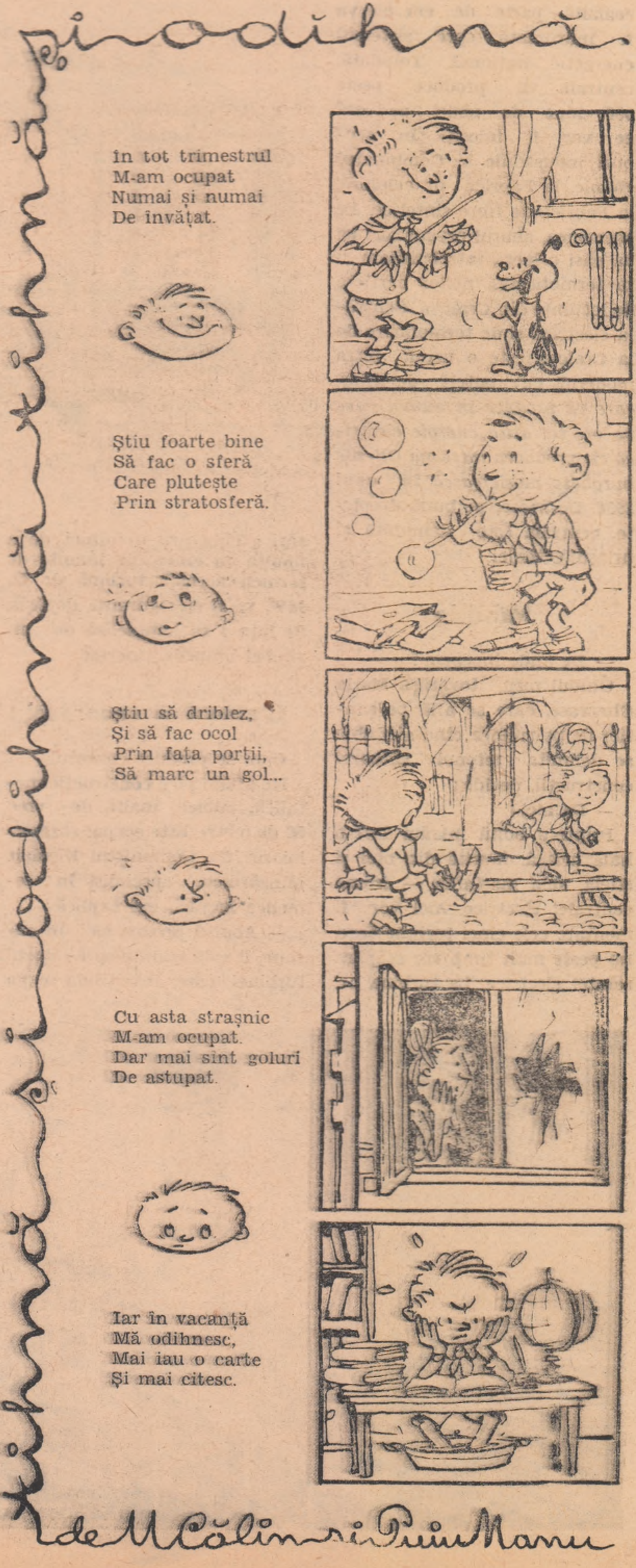
O altă după-amiază. Acum au repetiție membrii formației corale și soliștii vocali. Împreună cu membrii brigăzii artistice de agitație se pregătesc pentru spectacolul ce-l vor prezenta în curînd la Casa de cultură din Năsăud. Apoi, urmează faza raională a concursului cultural-artistic. Rîvnesc și ei la mult disputatul loc I, pe care dansatorii unității îl dețin de 6 ani. Iată deci și aici aceeași strădulnță, aceeași perseverență.

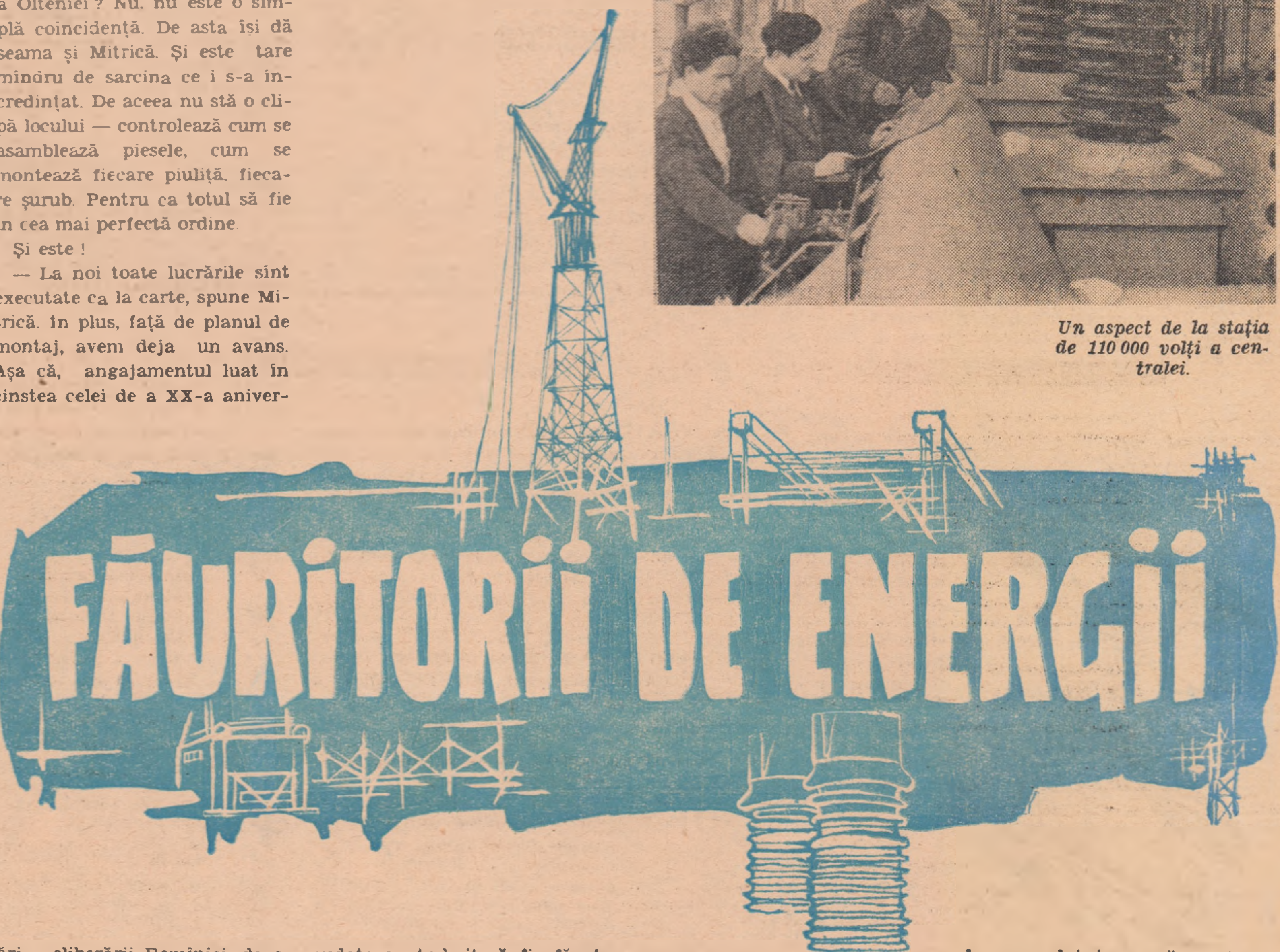
Da, peste tot se observă pasiunea și dragostea acestor copii pentru activitatea cultural-artistică. Numai astfel se poate explica munca lor asiduă la repetiții, cît și dragostea cu care sînt întîmpinați duminică de duminică în satele și comunele raionului.

Dar să ne întoarcem la Nimigea. Spectacolul continuă. Rînd pe rînd, aplauzele sînt acum împărțite recitatorilor, soliștilor vocali. După cum ați văzut, sînt aplauze pe deplin meritate.

R. ADRIAN

FĂURITORII DE ENERGII

In centrul orașului, două autobuze pline cu copii sînt gata să pornească în cursă. La ferestre flutură cravate roșii, se aude zvon de cîntec și voie bună. .

— Unde mergeți, copii ?

— Pe șantier !

Nicicînd, în istoria Cetății Banilor, dialogul acesta n-a fost atît de mult întrebuințat ca astăzi. Și e firesc. Șantierul — vastă panoramă industrială ce se întinde pe multe zeci de hectare la poalele Craiovei — atrage ca un magnet uriaș. Sute de craioveni lucrează aici, iar alte sute — tineri și vîrstnici — merg în zilele de odihnă să admire peisajul necunoscut pînă acum pe aceste meleaguri.

Puteri de uriaș

Centrala electrică și de termoficare de la Craiova — căci despre ea este vorba — va fi una din cele mai mari unități din țară, producătoare de energie electrică și termică. Ea va produce în prima etapă 350 000 kilovați. O bună parte din energia produsă aici va fi folosită pentru a pune în funcțiune noile obiective industriale aflate în construcție : Combinatul chimic și Fabrica de prefabricate de la Craiova, Uzina de aluminiu de la Slatina și altele, iar cealaltă parte de energie va fi îndrumată spre sistemul energetic național. Totodată, centrala va produce peste 600 tone de aburi pe oră ce vor fi folosiți în scopuri industriale la Combinatul chimic, la Fabrica de celuloză, la Fabrica de fibre sintetice. De asemenea, aburul produs aici își va găsi o largă întrebuințare și în termoficarea noilor cartiere de locuințe din Craiova. Centrala electrică și de termoficare de la Craiova este o uzină ultra modernă cu puteri de uriaș, *care va produce în numai cîteva ore tot atîta energie electrică cît producea întreaga Oltenie burghezo-moșierească în anul 1938.* De aceea, pe bună dreptate, centrala este denumită și uriașul Olteniei.

Mîndrie

— De unde începem ?

Ghidul meu, tovarășa Maria Chervase, care se află pe șantier de pe vremea cînd aici abia se delimita terenul viitoarei construcții, decide :

— De aici !

Printr-o boltă intrăm într-o hală uriașă, făurită din oțel și sticlă, sala mașinilor — inima centralei electrice. Aici vor fi montate cele cinci turbine care, nu peste mult timp vor scăpăra scîntei electrice. La turbina nr. 4, de pildă, prima care va intra în funcțiune, se execută ultimele lucrări de montaj. Un flăcău de vreo 28 de ani, se învîrtește ca o sfîrlează printre montori. Este comunistul Aurel Mitrică, șeful brigăzii care montează generatorul turbinei. E de fel din Băilești, oltean deci, și în cinci ani de cînd montează turbine, acum lucrează pentru prima oară in Oltenia. Să fie oare o simplă coincidență în faptul că dintre atîția meșteri iscusiți cîți există aici, el a fost desemnat să monteze prima turbină în cea mai mare centrală electrică a Olteniei ? Nu, nu este o simplă coincidență. De asta își dă seama și Mitrică. Și este tare mîndru de sarcina ce i s-a încredințat. De aceea nu stă o clipă locului — controlează cum se asamblează piesele, cum se montează fiecare piuliță, fiecare șurub. Pentru ca totul să fie in cea mai perfectă ordine.

Și este !

— La noi toate lucrările sînt executate ca la carte, spune Mitrică. În plus, față de planul de montaj, avem deja un avans. Așa că, angajamentul luat în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării Romîniei, de a monta cu cinci zile înainte de termen această turbină de 50 MW, va fi cu siguranță depășit. Și fața i se luminează de un zîmbet limpede, tineresc.

Oameni și recorduri

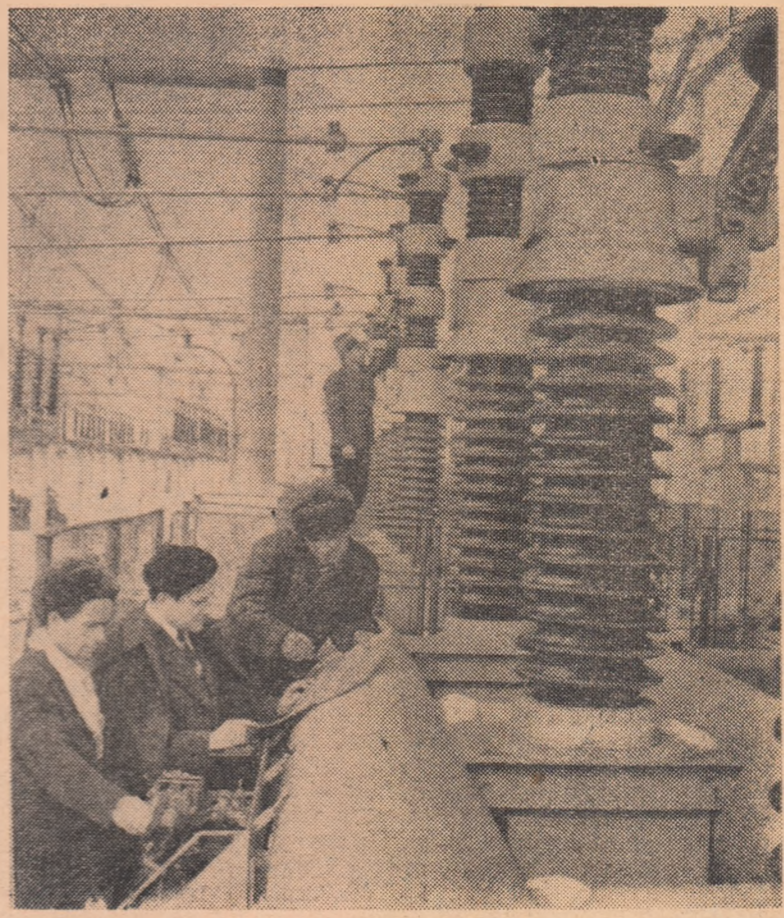
Cum se produce curentul ?

Ne aflăm pe o construcție metalică, cubică, înaltă de vreo 50 de metri. Este corpul cazanului nr. 5. Comunistul Nicolaie Mînzărescu, specialist în asemenea lucrări, îmi explică :

— Aburul produs aici, în cazane, îl vom trimite spre rotorul turbinei, care, învîrtindu-se va scăpăra scîntei electrice. Asta-i tot !

— Chiar așa de simplu ?!

— Desigur, ăsta-i principiul. Dar... pînă să ajungem să producem o cantitate de 370 tone de abur pe oră, la o temperatură de 575 grade și la o presiune de 145 atmosfere, așa cum se va produce în acest cazan bunăoară, este nevoie de mecanisme foarte complicate și, mai ales, de oameni foarte iscusiți, care să știe să le monteze cît mai bine și la locul potrivit. Iar noi avem și mecanismele și oamenii. Acum, de exemplu, ne aflăm în supraîncălzitorul orizontal nr. 2. Știți cîte legături sudate au trebuit să fie făcute pentru a îmbina conductele supraîncălzitorului ? 16 000 ! Dar asta nu-i totul. Iată, dincoace, tamburul, o piesă din corpul cazanului care cîntărește 80 de tone. În numai 24 de ore această piesă a fost ridicată și montată aici, la 40 metri înălțime. Și încă ceva. Cazanul nr. 5 cu toate accesoriile cîntărește 4 080 tone și a fost montat în numai 42 de zile. O muncă enormă și de mare precizie pe care au executat-o într-un timp record ! Cine sînt eroii ? (pentru că, într-adevăr, este o muncă eroică aici). Iată-i : maistrul Alexandru Dreleiuc, montorii Gheorghe Leahu, Grigore Vucea, Nicolae Niță, Mihai Costea, Ion Pușcaș, Constantin Chiriță, Toma Moacă, Ion Corcoață și mulți, mulți alții.

Un aspect de la stația de 110 000 volți a centralei.

La cota 130

Lîngă cazanul nr. 5 se află în lucru o construcție cilindrică, înaltă, înaltă de tot. Este coșul de fum. Pe aici va fi evacuat fumul rezultat din arderea lignitului la centrală. Mașini puternice îl vor împinge pe coș cu o viteză de 18 m pe secundă, iar datorită presiunii puternice, fumul va mai urca spre bolta cerului încă 60 de metri. Așa că, la Centrală, la Combinat, în oraș, în împrejurimi va fi întotdeauna aer curat, proaspăt. Dar acolo, sus, unde acum abia se zăresc constructorii cum o fi ? Împreună cu șeful lucrării, inginerul Constantin Bulgărescu, ne instalăm în lift și pornim spre înălțimi : 20, 50, 100, 130 m. Ne aflăm deja pe cea mai înaltă construcție din țară (cînd va fi gata va avea 160 de m). De aici, se vede totul ca-n palmă. Și hala mașinilor, și hala cazanelor, și birourile, și Combinatul chimic, și chiar Craiova cu blocurile ei monumentale. Cînd privești însă în jos, la baza coșului, te apucă amețeala. Dar constructorii, obișnuiți cu înălțimile, nu se sinchisesc. Lucrează de zor, zidesc și șamotează în același timp, înălțînd coșul cu un metru și ceva pe fiecare schimb.

Într-o clipă de răgaz, stau de vorbă cu unul dintre constructorii coșului : utemistul Aurel Vătafu, un tînăr care abia a împlinit 22 de ani. De ce neapărat cu el ? Pentru că este eroul unei întîmplări petrecute cu vreo 2-3 săptămîni în urmă.

... Spre prînz se pornise un viscol năprasnic. Vîntul urla ca un turbat. Prelata de protecție începu să zboare fîșii, fîșii. Coșul, ajuns atunci la aproape 100 de metri, începu să vibreze. Cîțiva „boboci" au început să dea semne de neliniște.

— Prăpăd, fraților ! Se dărîmă cu noi ! și au zbughit-o în jos !

Aurel a rămas însă la post.

— Stați, oameni buni că nu se întîmplă nimic !

Și nu s-a întîmplat. După cîtva timp, oamenii s-au apucat din nou de lucru, unii nu fără să lase capul în jos de ciudă și de rușine.

— Dar ție, nu ți-a fost frică că se dărîmă ? — l-am întrebat.

— De ce să-mi fie ? — mi-a răspuns zîmbind. Doar eu îl construiesc !

...Seara tîrziu, cînd autobuzele cu copii au poposit din nou în centrul orașului, cineva i-a întrebat.

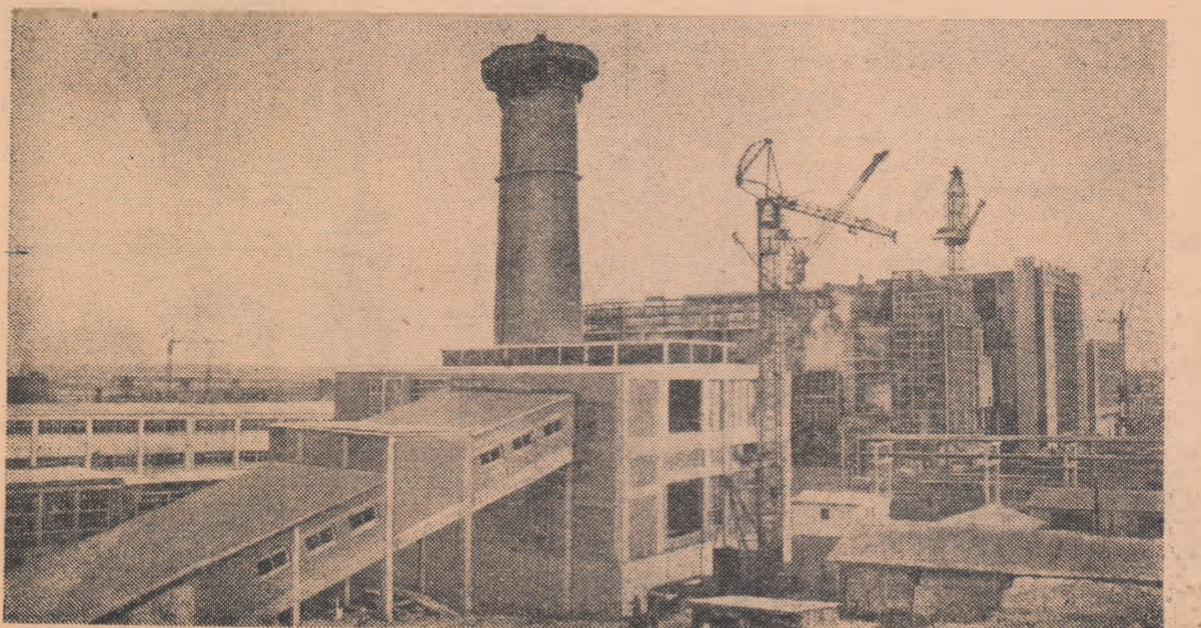
— Unde ați fost copii ?

— Pe șantier !

— Ei, și ce-ați văzut acolo ?

— Am văzut o mare construcție a socialismului !

ION ANDREI

Din acest colos de oțel și beton — Centrala termoelectrică de la Craiova — vor țîșni peste cîteva luni primele scîntei electrice.

Mîndrie şi firească bucurie...

Pe pieptul acestor tineri strălucesc insignele de fruntaş în întrecerea socialistă — simbol al vredniciei în muncă.

Din ACTIVITATEA TINERETULUI

Oriunde poposeşti pe întinsul patriei, în fabrici şi uzine, pe ogoare, în laboratoare sau pe schelele marilor şantiere, întîlneşti alături de cei vîrstnici şi numeroşi tineri utemişti. Ei participă cu entuziasm sub conducerea comuniştilor, a organizaţiilor U. T. M. la efortul întregului popor pentru înflorirea patriei noastre socialiste. Mărturii ale entuziasmului şi vredniciei lor stau şi steluţele primite în aceste zile de mii şi mii de tineri muncitori, ingineri, tehnicieni distinşi cu titlul de fruntaş în întrecerea socialistă.

Succeselor obţinute la strung sau la furnal, în gospodăria colectivă, tinerii le-au adăugat şi le adaugă altele, pe tărîmul frumoaselor tradiţii ale activităţii patriotice. Anul trecut, bunăoară, sute de mii de tineri au luat parte la acţiunea pentru înfrumuseţarea oraşelor şi satelor patriei, la construirea unor importante edificii social-culturale. Ei au colectat şi au trimis oţelarilor 260 000 tone de fier vechi, au făcut să răsară noi păduri pe o suprafaţă de 5 700 hectare şi au redat agriculturii aproape 24 000 hectare teren.

Năzuinţa fierbinte a tinerilor de a fi folositori patriei, de a contribui cu toate puterile la înflorirea ei, se concretizează zi de zi cu noi succese obţinute în producţie şi în activitatea obştească, prin străduinţa de a dobîndi mereu noi cunoştinţe. Avînd la îndemînă şcoli şi cadre de specialişti, laboratoare dotate cu aparatură complexă, tinerii îşi ridică necontenit calificarea profesională, pentru a folosi cu pricepere tehnica modernă cu care e înzestrată industria noastră socialistă. În 1963, peste 272 000 de tineri, cu aproape 14 000 mai mult ca în 1962, au frecventat cursurile de ridicare a calificării. Anul acesta, numărul lor este şi mai mare. Peste 350 000 de tineri colectivişti sînt înscrişi la cursurile învăţămîntului agrozootehnic.

Urmînd exemplul comuniştilor, al celor care se află în primele rînduri, al fruntaşilor, ei se străduiesc să-şi îndeplinească cu cinste sarcinile legate de îmbunătăţirea calităţii produselor, creşterea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, iar tinerii colectivişti, sarcinile legate de executarea lucrărilor în campaniile agricole în timpul stabilit şi la un nivel agrotehnic corespunzător, pentru obţinerea de recolte bogate.

La Hunedoara sau Galaţi, pe marile şantiere de la Slatina, Craiova sau Turnu Măgurele, în fabrici ca şi pe ogoare, tinerii muncesc cu însufleţire alături de cei vîrstnici, contribuind din toată inima la îndeplinirea angajamentelor luate de colectivele din care fac parte, în cinstea marii sărbători naţionale — a XX-a aniversare a eliberării Romîniei.

AL. MIHU

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

DRUMUL CEL BUN

Am cunoscut un băiat despre care n-ar strica să aflaţi cîteva cuvinte. Îl cheamă Petru, dar colegii de şcoală şi joacă îi spun îndeobşte „Artistul". De ce? Pentru că Petru are talent la desen şi face parte dintr-un cerc pionieresc de sculptură.

Pînă aici totul e foarte frumos. Numai că Petru şi-a băgat în cap că e, într-adevăr, un artist aşa de mare, încît nu mai are nevoie nici de matematică, nici de botanică, nici de geografie, nici de istorie. La toate aceste materii mergea şchiopătînd anevoie, între notele 4 şi 5.

L-a criticat într-o bună zi colectivul de pionieri din care face parte. A stat îmbufnat ca un motan şi, la întrebarea dacă are de gînd să se îndrepte, a răspuns ţîfnos:

— Eu fac sculptură! Ce-mi tot bateţi capul?

Fireşte că atitudinea lui Petru i-a pus serios pe gînduri atît pe colegii săi, cît şi pe profesori. Aflînd şi eu cazul, am hotărît să stau de vorbă cu micul artist.

La început a fost greu să-l clintesc din tăcere. Îşi legase parcă limba de cerul gurii şi nu-mi răspundea la nimic. Mai pe urmă însă am ajuns să ne înţelegem. I-am dat o carte potrivit scrisă pentru vîrsta sa despre viaţa şi opera marelui sculptor, pictor şi arhitect italian Michel Angelo. Mi-a promis că o va citi cu atenţie.

Mă veţi întreba: de ce i-am dat această carte? Să vă explic.

Michel Angelo, ca de altminteri toţi marii artişti, a fost un om foarte învăţat. Toată viaţa a căutat să-şi îmbogăţească cunoştinţele. A studiat mereu, cu o hărnicie nesecată. S-a desăvîrşit ca artist nu printr-o încredere oarbă în talentul său, ci prin muncă şi trudă fără preget.

Tocmai de aceea i-am dat această carte lui Petru. Ca să înveţe din ea cît de greşită e propria sa comportare şi să tragă concluzia cuvenită.

Şi într-adevăr, mare mi-a fost bucuria cînd am aflat mai tîrziu că Petru a devenit mai modest, că şi-a îndreptat foarte mult situaţia şcolară.

El frecventează şi acum cu regularitate cercul de sculptură şi, după cît am fost informat, face progrese simţitoare. Iată drumul cel bun şi adevărat în viaţă! Nici un talent nu rodeşte pe deplin decît atunci cînd e ajutat de o minte luminată, de cunoştinţe multe şi de gînduri bogate.

Vreau să sper că Petru va urma pînă la capăt această nouă cale şi va ajunge cîndva un artist preţuit.

Iar eu am pus pe hîrtie aceste rînduri ca să atrag luarea aminte tuturor pionierilor care se simt atraşi către una sau alta dintre arte, tuturor acelora care fac parte din cercurile de amatori. Şi, în mod deosebit, am vrut să dau un sfat pionierilor din Vaslui, despre care am aflat din scrisoarea lui Moscovici Hari de la Şcoala medie nr. 2, că şi-au organizat un cerc de sculptură.

Îi felicit pentru iniţiativă şi le doresc mult succes. Dar să nu uite nici o clipă că adevăraţii artişti au învăţat o viaţă întreagă şi n-au ştiut ce înseamnă lenea.

Eugen Frunză

UN LUPTĂTOR DÎRZ

...Comisarul se plimba furios prin încăpere. Din cînd în cînd se oprea, şi-arunca privirile pe ziarul de pe birou — *Romînia muncitoare* — şi furia lui se-nteţea. De zile-n şir nu mai avea odihnă — ticăloşii, cu „ancheta" lor, îi înegurau fiecare clipă. Mai ales blestematul ăsta din Cîmpina... Cică-i muncitor! Dacă-i muncitor de ce s-a apucat să scrie articole? Auzi, îl doare pe el de muncitorul de la Fabrica de acid sulfuric!? Scrie despre ei că n-au condiţii de muncă, că-s exploataţi cumplit la fel ca toţi muncitorii petrolişti de pe Valea Prahovei... Ei las' c-o să-i arăt eu afurisitului de dulgher unde-i locul său...

Cine era cel care stîrnise împotriva sa mînia apărătorilor burghezo-moşierimii — poliţaii? Era luptătorul dîrz, adevărat tribun al proletariatului, strîns legat de masele muncitoare, era muncitorul revoluţionar Ştefan Gheorghiu. Cei mai bătrîni muncitori ploieşteni îşi mai amintesc şi azi de Ştefan Gheorghiu; era un bărbat înalt, tînăr, cu o privire pătrunzătoare şi vie, cu o voce caldă.

Ştefan Gheorghiu, muncitorul dîrz, devotat clasei sale — care a rămas printre cele mai luminoase personalităţi ale luptei clasei muncitoare din ţara noastră pentru eliberarea de sub jugul exploatării — s-a născut la 15 ianuarie 1879 în familia unui dulgher ploieştean.

Dornic de cultură, el nu s-a mulţumit cu cele învăţate în 4 ani de şcoală, cît i-au permis veniturile familiei să urmeze, ci şi-a continuat studiile cu cei mai luminaţi dascăli pe care i-a dat poporul nostru: tînărul Ştefan s-a adăpat din comoara basmelor populare, i-a citit cu nesaţ pe clasicii literaturii noastre — Alecsandri, Eminescu, Caragiale, Coşbuc.

Meseria de dulgher o deprinde de la tatăl său, iar mişcării muncitoreşti i se alătură încă înainte de a fi împlinit 18 ani. Curînd, el avea să devină unul dintre conducătorii iubiţi ai muncitorimii ploieştene, şi apoi ai proletariatului din întreaga ţară.

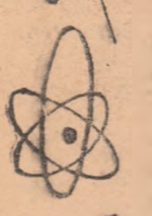
În 1905, cînd iau fiinţă primele sindicate muncitoreşti organizate fără patroni şi împotriva patronilor exploatatori, Ştefan Gheorghiu e în fruntea acestora, iar în 1907 ia apărarea ţăranilor răsculaţi, ia apărarea eroicelor lor lupte duse împotriva moşierilor. Clasele stăpînitoare n-aveau să-i ierte aceasta şi-l zvîrle în închisoare împreună cu alţi muncitori arestaţi pentru „îndemn la răscoală..." Muncitorimea romînă însă, protestează: „nu vom înceta campania în întreaga ţară pînă cînd tovarăşul nostru Ştefan Gheorghiu nu va fi pus în libertate!" declară o moţiune a muncitorilor bucureşteni. Sub presiunea grevelor şi protestelor muncitoreşti, Ştefan Gheorghiu e eliberat, dar tuberculoza căpătată în închisoare avea să-i macine sănătatea. Boala aceasta îl răpune la 19 martie 1914.

Cît a trăit, Ştefan Gheorghiu n-a precupeţit o clipă să ia apărarea muncitorimii; ca simplu muncitor, ca ziarist la o gazetă muncitorească, ca secretar al sindicatului muncitorilor din transport pe apă şi uscat, ca membru al Comisiei Generale a Sindicatelor din Romînia — pretutindeni el a ridicat cuvîntul său în apărarea celor mulţi. Moartea lui a îndoliat inimile tuturor muncitorilor. Dar în inima mare şi caldă a clasei muncitoare din ţara noastră, Ştefan Gheorghiu a rămas ca unul dintre cei mai de seamă fruntaşi ai luptei sale de la începutul veacului XX. Astăzi, rămăşiţele pămînteşti ale lui Ştefan Gheorghiu odihnesc la *Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism* din Parcul Libertăţii din Bucureşti.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

LAPLACE

1749 – 1827

Născut în anul 1749 într-un mic orășel din Franța, Pierre Simon Laplace a fost fiul unui mic cultivator. De copil i-a plăcut să studieze matematica și încă nu-și terminase studiile superioare cînd s-a făcut cunoscut datorită unor lucrări științifice care i s-au publicat. După ce-și termină studiile lucrează o perioadă ca profesor la școala militară de artilerie după care participă activ la organizarea Școlii normale din Paris.

Printre numeroasele lucrări ale lui Laplace se fac remarcate Tratatul de mecanică cerească în 5 volume pe care l-a început în anul 1799 și l-a terminat în anul 1825, Teoria analitică a probabilității și studii filozofice asupra probabilității. Operele complete ale lui Laplace au fost publicate sub auspiciile Academiei de Științe din Paris, al cărui membru a fost. Tratatul său de mecanică cerească în care Laplace a unit într-un singur tot toate teoriile asupra consecințelor principiului gravității universale, este una din lucrările științifice cele mai valoroase care au fost realizate în timpul acela. Laplace a făcut diferite cercetări în legătură cu mișcarea Lunii, a planetelor Jupiter și Saturn, cercetări care sînt foarte importante prin concluziile trase. Asemenea cercetări a mai făcut și asupra originii și cauzelor mareelor (fluxul și refluxul mărilor). Tot lui Laplace i se datorește ipoteza științifică cu privire la formarea Pămîntului.

Ipoteza lui Laplace asupra originii Pămîntului formulată și de filozoful german Kant a avut o mare influență asupra gîndirii omenești, deoarece ea încerca să explice formarea sistemului solar în mod rațional, științific, combătînd diferitele teorii false, creaționiste. Această ipoteză a devenit sprijinul principal al explicării materialiste a evoluției universului.

Ipoteza lui Laplace a fost dezvoltată în zilele noastre de Academicianul sovietic V. G. Fesenkov, care bazîndu-se pe ultimele rezultate obținute de astronomie în ultimii 20 de ani a arătat că în materia care constituie masa stelelor se produc transformări chimice cu mare dezvoltare de energie, explicînd în acest fel cum o stea izolată ar putea da naștere unui sistem planetar fără o intervenție din afară.

Laplace a fost și un mare fizician. Lucrările sale în domeniul refracției, proprietăților statice ale electricității, vitezei sunetelor, proprietăților gazelor precum și numeroase altele sînt la fel de valabile și în prezent.

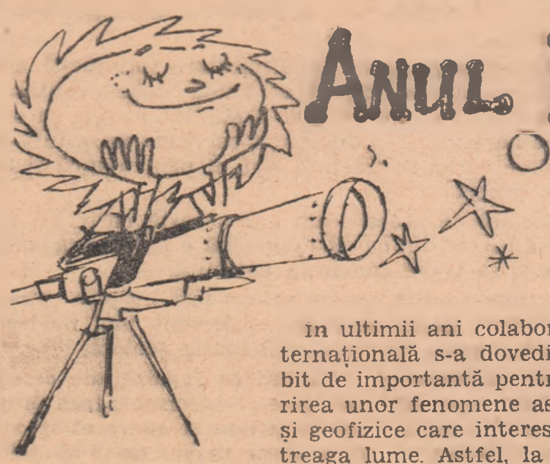
Laplace a murit la Paris în anul 1827.

N. ANTON

ANUL INTERNAȚIONAL AL SOARELUI CALM

O nouă colaborare internațională

În ultimii ani colaborarea internațională s-a dovedit deosebit de importantă pentru lămurirea unor fenomene astrofizice și geofizice care intereseaza întreaga lume. Astfel, la cercetările care s-au făcut în cadrul Anului Geofizic Internațional (A.G.I.) în anii 1957-1958 au participat aproape 70 de țări, printre care și țara noastră.

În ce constau aceste cercetări?

După cum știți, în Soare, astrul care ne dă lumină și căldură, se petrec numeroase fenomene. Pe suprafața lui se observă o serie de pete întunecate — așa-zisele pete solare care nu sînt altceva decît vîrtejuri de gaze. În preajma acestora se observă uneori mari explozii pe care oamenii de știință le numesc erupții cromosferice [1]). În cromosferă [2]) se văd uneori un fel de jeturi de gaze fierbinți care se întind pe distanțe uriașe — sute de mii de km. Acestea sînt ceea ce oamenii de știință numesc protuberanțe solare.

Fenomenele descrise mai sus nu se petrec în mod permanent, ci sînt periodice — ele se repetă de obicei cam la 11 ani, cînd acestea sînt mai numeroase și de proporții mai mari.

Aceste fenomene produc modificări în magnetismul terestru, întreruperi temporare ale comunicațiilor radio și telegrafice, aurorele polare. De obicei ele sînt constatate după o erupție cromosferică sau cînd pe Soare apare un grup de pete mai mari.

În perioada despre care vorbim Soarele a prezentat foarte multe pete, protuberanțe și erupții solare puternice care au creat greutăți mari în cercetările făcute de oamenii de știință pentru stabilirea precisă a influențelor exercitate de fiecare dintre aceste fenomene asupra Pămîntului și a atmosferei lui.

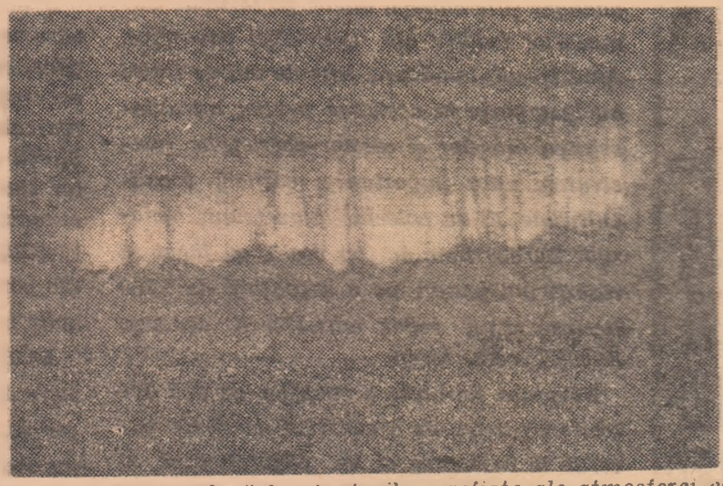
Pentru a cunoaște cît mai fidel fenomenele astrofizice și geofizice este necesară studierea lor nu numai într-o perioadă a maximului activității solare ca cea a A.G.I., ci și într-una de minimum, așa cum va fi situația în anii 1964-1965, care formează perioadele Anului Internațional al Soarelui Calm, (A.I.S.C.). Și la aceste cercetări colaborarea internațională este deosebit de numeroasă.

Acesta este unul din motivele pentru care oamenii de știință au propus și apoi au organizat o nouă perioadă de studiere amănunțită a activității solare de data aceasta într-o perioadă cînd această activitate este mai puțin intensă.

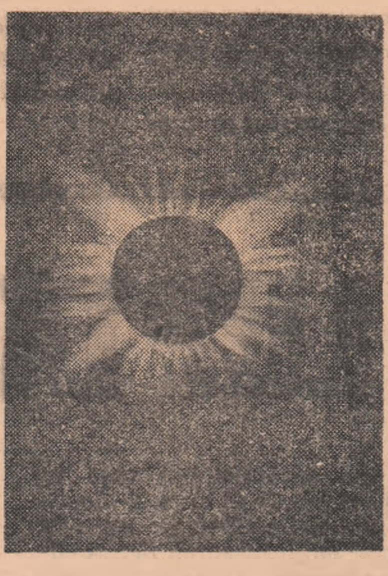
Așa după cum vedeți, cercetările astrofizice și geofizice pe timpul A.I.S.C. sînt o completare necesară a activității științifice desfășurată în cursul A.G.I.

În scopul colaborării mai strînse a oamenilor de știință din țările participante, la aceste cercetări au avut loc întîlniri internaționale de pregătire la Paris, Roma, Varșovia, Budapesta și Berlin. La aceste întîlniri ei au stabilit programele de lucru și au discutat participarea activă a țărilor lor la aceste cercetări.

În timpul desfășurării A.I.S.C. se vor face cercetări magnetice care vor servi la întocmirea hărții magnetice mondiale. U.R.S.S. și S.U.A. vor lansa sateliți ai Pămîntului care vor cerceta cîmpul magnetic terestru în zone care nu au fost cercetate pînă în prezent. Se va urmări activitatea solară, vor fi studiate condițiile fizice în atmosfera înaltă precum și radiația cosmică. Rezultatele obținute în perioada de liniște a Soarelui vor fi comparate cu cele rezultate din cercetările întreprinse în perioada de activitate intensă a lui. Ele vor contribui la un progres efectiv al cunoștințelor noastre despre fenomenele ce se petrec în Soare.

Aurora polară produsă în straturile rarefiate ale atmosferei ca urmare a activității solare.

Coroana solară (văzută în timpul unei eclipse totale de soare).

Oamenii de știință din țara noastră, alături de savanții din peste 50 de țări de pe glob vor participa la activitatea desfășurată după calendarul Anului Internațional al Soarelui Calm, aducîndu-și astfel contribuția la îmbogățirea cunoștințelor noastre despre lumea înconjurătoare.

Informațiile ce se vor culege cu această ocazie vor aduce un bogat material practic și teoretic asupra influenței pe care o are activitatea solară asupra globului pămîntesc.

A. NEAGU

[1]) = *fenomene ce nu pot fi observate decît cu ajutorul unor instrumente optice speciale.*

[2]) = *atmosfera fierbinte care înconjoară Soarele.*

Noutăți tehnice și științifice

STEAUA CEA MAI ÎNDEPARTATA

Astronomul sovietic Sklovski a determinat distanța la care se află cea mai îndepărtată radio-stea ; zece miliarde de ani lumină. Această radio-stea se îndepărtează de pămînt cu o viteză de 165 000 km/s. Ea este astrul cel mai îndepărtat din Univers, a cărei distanță a fost măsurată de astronomi.

STICLA CU PROPRIETAȚI DEOSEBITE

Colaboratorii unui Institut de cercetări științifice din R. S. Cehoslovacă au obținut o nouă sticlă care reacționează la lumina zilei. Pe suprafața sticlei se imprimă imaginea obiectului, care se poate apoi developa prin încălzire. Din această sticlă au început să fie fabricate experimental accesorii pentru o serie de aparate medicale.

O NOUA MARCA DE OȚEL

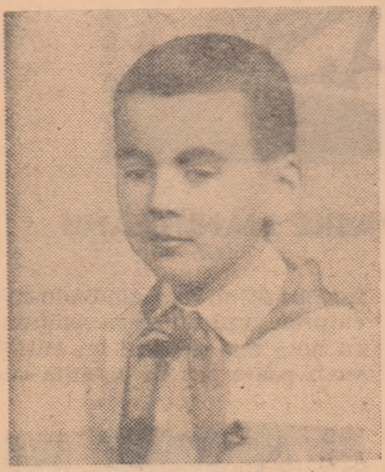
La Combinatul Siderurgic din Hunedoara au fost elaborate primele șarje ale unei noi mărci de oțel special destinat fabricării unor piese folosite în extracția petrolului.

Noua marcă de oțel prezintă caracteristici tehnice superioare oțelurilor similare elaborate pînă acum.

CARE ESTE TEMPERATURA PRODUSA DE FULGERE ?

Cercetările făcute de către oamenii de știință au confirmat vechile concluzii cu privire la temperatura produsă de fulgere. Savanții sovietici au arătat recent că temperatura fulgerelor se apropie deseori de 20 000 grade, iar presiunea produsă în canalul trăsnetului, pe baza temperaturii cunoscute, poate ajunge la 68 atmosfere.

FRUNTAŞI LA ÎNVĂŢĂTURĂ

● BILĂ MIRCEA, cl. a IV-a, Şcoala de 8 ani nr. 9, Braşov.

● BACILA MARIANA, cl. a III-a, Şcoala de 8 ani, comuna Jupalnic, raionul Orşova.

● STROIA NICULINA, cl. a V-a, Şcoala de 8 ani Satu Nou, Panciu.

● VIERU RADU, cl. a V-a B, Şcoala de 8 ani nr. 1, Olteniţa.

● ENESCU ŞTEFANIA, cl. a VII-a B, Şcoala medie nr. 1, Piteşti.

ŞI ÎN ACTIVITATEA PIONIEREASCĂ

De vorbă cu cititorii

Nici nu vă închipuiţi dragi prieteni, ce bucuroasă sînt cînd văd că prietenii gazetei participă în număr tot mai mare la concurs. Cu fiecare zi ce trece poşta aduce tot mai multe scrisori pentru Concursul „Frumoasă şi bogată eşti patria mea socialistă". Sosite din diferite colţuri ale ţării, rîndurile voastre înmănunchează veşti despre minunate realizări ale poporului nostru, despre faţa nouă, înfloritoare a oraşelor şi satelor.

Pionierul Lupşa Ion ne vorbeşte despre oraşul său... „In Munţii Poiana Ruscăi, acolo unde apa Zlaştiului întîlneşte Cerna se înalţă semeţ oraşul Hunedoara — inima de oţel a patriei. Nenumăratele construcţii care împînzesc oraşul îl fac un imens şantier în care se înalţă zi de zi mai frumoasă, mai luminoasă viaţa siderurgiştilor...". Ne conduce apoi spre marele Combinat siderurgic, unde pulsează clocotul muncii entuziaste a oţelarilor, apoi sus, pe deal, spre Castelul Huniazilor, minunat monument arhitectonic al orînduirii feudale...

Ene P. Ion din Scutelnici — Buzău este mîndru de numeroasele case noi care s-au construit, de căminul cultural, de biblioteca şi cinematograful din sat. Despre viaţa nouă a satului ne scrie şi Radu Ana din Băseni-Costeşti, ea însă începe prezentarea în versuri:

„Frunză verde de cicoare
Satul meu e ca o floare"...

Compuneri, poezii şi desene reuşite au sosit de la mulţi, mulţi pionieri. Printre aceştia se numără Indrieş Mariana *din Reşiţa*, Chiriţă Marinela *din Gurahonţ-Crişana*, Cartoş Gheorghe *din Ploieşti*, Radu Ion *din Vaţa-Vedea*, Rachinoiu Viorel *şi* Dănuleţ Ion *din Băbeni — Rîmnicu Vîlcea.*

Dragi prieteni, să ştiţi că aştept cu nerăbdare lucrările voastre şi vă urez mult succes în alcătuirea lor.

RODICA

SPORT ● SPORT ● SPORT ●

Handbalul romînesc — primul în lume

Handbalul nostru şi-a început afirmarea peste hotare din anul 1956. De atunci, an de an, atît fetele cît şi băieţii, atît la handbal în 11 cît şi la handbal în 7, s-au întors în ţară cu multe titluri de campioni. Duminică la Praga, în urma celei mai disputate ediţii din istoria campionatelor mondiale de handbal în 7, băieţii noştri au reuşit să obţină o victorie deosebită. La numai trei ani diferenţă, performanţa de la Dortmund (R.F.G.), unde tricolorul romînesc a fost înălţat pe cel mai înalt catarg, a fost reeditată. De-a lungul celor 9 zile de întreceri reprezentanţii handbalului romînesc au obţinut, într-o manieră categorică 6 victorii consecutive învingînd pe rînd echipele Uniunii Sovietice, Norvegiei, Japoniei, Danemarcei, Republicii Socialiste Cehoslovace şi Suediei. Începutul, ca şi la ediţia precedentă, nu ne-a scutit de emoţii. Meciul cu echipa Uniunii Sovietice a fost destul de strîns, iar finalul ne-a adus cîştig de cauză la numai două puncte diferenţă: 16-14. Celelalte meciuri din serie le-am dominat categoric. Scorurile impresionante (18-10 cu Norvegia şi 36-12 cu Japonia) vorbesc de la sine. Emoţiile au venit însă cu mai multă pregnanţă în semifinale şi finale. În meciul cu Danemarca ele au ţinut numai în primele 20 de minute de la începutul partidei. În schimb în cele două veritabile finale, cu Cehoslovacia, şi, în special cu Suedia, ele au persistat pînă în ultimul minut de joc. Numai calmul, stăpînirea de sine, acţiunile de o claritate deosebită şi puternica dorinţă de a învinge, au făcut pe reprezentanţii noştri să învingă. Căci, orice s-ar spune, deşi n-a înregistrat prelungiri, finala de duminică a fost poate tot atît de disputată, ca şi memorabilul meci cu Cehoslovacia din finala de la Dortmund. Pentru această mare victorie de prestigiu toţi componenţi i echipei noastre şi în special: Mozer, Hnat, Ivănescu, Nodea, Redl, Iacob, Oţelea şi Gruia cît şi antrenorul lor, Ioan-Kunst Ghermănescu, merită sincere felicitări. Şi ceea ce le dorim este ca cea de a 6-a ediţie a campionatului mondial să le aducă din nou titlul suprem.

Spartachiada republicană

Primele întreceri ale pionierilor

De mai bine de două săptămîni, în întreaga ţară au început întrecerile primei etape din cadrul „*Spartachiadei republicane*", însemnată competiţie de mase închinată celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. După cum aţi aflat, participarea la întrecerile spartachiadei este condiţionată de împlinirea vîrstei de 14 ani. Sînt însă şi două excepţii: *la gimnastică* şi *nataţie* participarea este admisă şi sub această vîrstă.

Pionierii şi şcolarii de la *Şcoala medie nr. 24 din Bucureşti* au primit cu multă satisfacţie această veste. Dar despre aceasta l-am rugat să ne vorbească pe tovarăşul profesor de educaţie fizică Gheorghe Predescu.

— *Încă din primele zile ale lunii martie, la întrecerile de gimnastică s-au înscris aproape toţi pionierii şi şcolarii, atît băieţi cît şi fete, din clasele V—VII. În cîteva după-amiezi, am organizat pe clase repetarea acelor exerciţii din cadrul concursului pentru „Insigna de polisportiv", care sînt prevăzute în normele de participare la spartachiadă. Totodată, ne-am ocupat şi de săriturile liber alese peste capră.*

— Dar concursurile au început?

— *Desigur. Pînă acum s-au organizat în fiecare clasă cîte două concursuri, numărul participanţilor ajungînd la 180. Cît despre micii gimnaşti, care ne vor reprezenta în faza doua a spartachiadei, numărul lor este destul de mare. De pe acum se detaşează cîţiva care vor intra probabil în cele două echipe reprezentative. Dintre aceştia menţionăm pe: Rublenco Natalia, clasa a V-a D, Aldea Gabriel, clasa a V-a D, Ştefan Paula, clasa a VII-a A, Dănălache Florian, clasa a VII-a B, Băcanu Mariana, clasa a VII-a D.*

— În ceea ce priveşte nataţia ce-aţi prevăzut?

— *Concursurile de gimnastică le vom termina pînă la vacanţă, iar imediat după vacanţă vom începe pregătirile la nataţie.*

Cum foarte mulţi dintre elevii noştri activează la secţiile de nataţie şi polo a Şcolii sportive de elevi nr. 2, sperăm că şi aici participarea să fie la fel de numeroasă.

Interviu realizat de

AL. MIHU

Cinema

Cum am (n-am) scris un BASM

povestire de **VASILE MĂNUCEANU**

Într-o zi, m-am hotărît să scriu un basm și am început: A fost odată...

Îndefinitiv, de ce „odată"? Basmul modern îngăduie o anumită situare în timp. M-am fixat deci la epoca de piatră și mi-am ales și un erou pe care l-am botezat Mitică.

Așadar, era în epoca de piatră.

Pe atunci totul era din piatră. Șoșonii erau de piatră, buzunarele de piatră, alvița era tare ca piatra, pînă și arbitrii de fotbal rămîneau de piatră la toate protestele jucătorilor.

Și spune basmul că într-o bună zi, profesorul de matematică de la a VI-a B a întrebat:

— De ce lipsește Mitică, nu cumva e bolnav? Cine locuiește pe lîngă el?

— Eu, a sărit Steluța. Stă chiar pe strada noastră, a treia peșteră pe stînga. Dar nu e bolnav, l-am văzut ieri în holul cinematografului, cu un bolovan mare sub braț. Era supărat: casierița n-avea treizeci de pietricele să-i dea rest, și nimeni nu voia să-i schimbe...

— Prin urmare, nu-i bolnav. Atunci de ce lipsește? S-a mirat profesorul.

În aceeași clipă însă, ușa clasei s-a deschis încet, și în pragul de piatră s-a ivit sfios însuși Mitică. Profesorul a vrut să-și ridice ochelarii pe frunte, dar și-a amintit că din păcate ochelarii nu fuseseră încă născociți. A întrebat cu blîndețe:

— De ce-ai întîrziat?

— Brontozaurul 38 și-a schimbat traseul...

— Ei, și?

— Parcă nu știți dumneavoastră cum e? Brontozaurul își schimbă traseul, dar năravul ba. Pe drum i-a căzut un solz, și...

Nu mai înșir aici toată explicația lui Mitică. Nu-mi plac basmele lungi. Mai bine să aflăm ce se petrecuse cu adevărat:

Mitică a plecat ca de obicei, în zori, către școală. Pe drum s-a oprit să dea cu pietre în niște pițigoi. Apoi a momit cu o bucățică de salam un pui de dinozaur jigărit, căruia i-a legat de coadă o cutie de conserve pietrificate. La colțul străzii, ca să se grozăvească în fața unui puști, a început să se laude că el cunoaște toate mărcile mamuților care treceau în viteză, claxonînd furios din trompele lor lungi, fiindcă pe atunci claxonatul nu fusese încă oprit. Ș.a.m.d.

Iar explicația fusese pur și simplu inventată în grabă, la stînca de intrare a școlii. Profesorul s-a prefăcut deocamdată că-l crede. Dar tocmai cînd lui Mitică îi venise inima la loc, a auzit un glas sever:

— Treci la tablă și extrage rădăcina pătrată.

Uluit, Mitică s-a gîndit la tot soiul de rădăcini pe care părinții lui le extrăgeau și le aduceau la peșteră, dar nu-și amintea să fi văzut printre ele vreuna pătrată. Era tocmai pe cale de a mărturisi acest lucru, cînd mi s-a făcut deodată milă de eroul meu. Spre a-l scoate din această situație neplăcută, m-am decis să-l mut într-o altă perioadă ceva mai blîndă, și să iau basmul de la început.

Așadar, era în antichitate, tot într-o dimineață. Mitică trecea agale prin marele forum, mușcînd gînditor din pîinea cu marmeladă.

Într-un tîrziu, se așeză la umbra unei coloane de marmură, să vadă cum trec gladiatorii. Mersul lor trufaș, plin de măreție, îl făcu să se închipuie pe el însuși un gladiator glorios, cu carnetul plin numai de zece. Îi văzu parcă pe colegii lui, înșiruiți înainte-i și salutîndu-l cu entuziasm.

— Ave, Mitică, promovații te salută!

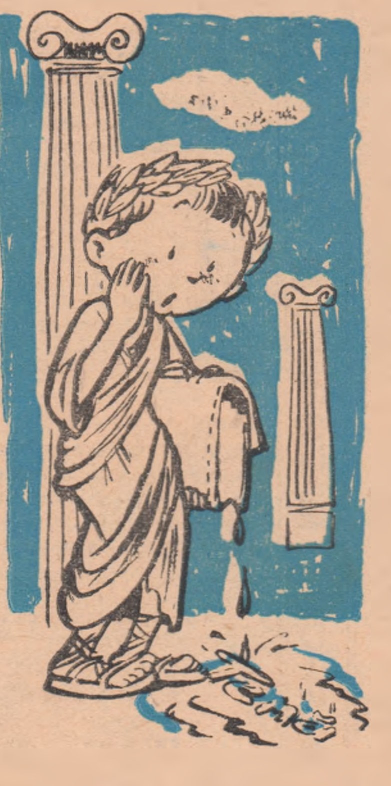
În vecinătate, pe Capitoliu, gîștele gîgîiră zgomotos, dînd de veste apropierea lucrărilor de control. Dar Mitică nu se prea sinchisi. Tocmai visa o cunună de lauri și un car triumfal. Abia într-un tîrziu, se ridică oftînd:

— Fie ce-o fi, mă duc la ora a treia Spun c-am fost la policlinică.

Intră în clasă, salutîndu-l cuviincios pe profesor:

— Salve, magistre!

Magistrul îl privi în tăcere, și în loc de orice altă introducere îi ceru să arate tăblița de ceară cu temele pentru acasă. Mitică o sfecli. Cununa de lauri zbură undeva, în depărtări, iar bidiviii

de la carul triumfal o luară razna. Șopti cu disperare:

— Tăblița?! A, tăblița... Să vedeți, mi-a pus-o mama lîngă calorifer și s-a topit...

În aceeași clipă am simțit că roșesc puternic, mai ales că de calorifer nici nu putea fi vorba în antichitate.

Adunîndu-mi ultimul rest de simpatie ce-l mai aveam pentru eroul meu, l-am transplantat cît am putut de repede în altă perioadă.

Așadar, era în evul mediu.

Profesorul tocmai striga catalogul. Nu lipsea decît un singur elev, plecat în cruciade. Îi motivă absența, apoi privi gînditor prin crenelurile clasei. Într-un tîrziu, întrebă:

— Ce avem pentru astăzi la alchimie?

— Astăzi trebuia să căutăm piatra filozofală, răspunse cineva emoționat

— Foarte bine. Atunci vom da lucrare de control la elixiruri. Un murmur de uimire străbătu clasa. Nimeni nu se așteptase la una ca asta, iar Mitică se așteptase cel mai puțin. Penele de gîscă începură să scîrțîie șovăielnice pe caietele de pergament tip patru. Mitică simțea că asudă sub flanelul de zale pe care maică-sa i-l încheiase cu grijă. Timpul se scurgea necruțător, o dată cu nisipul din ceasornic de pe catedră. Începu să se frămînte. Mușcă nervos capătul penei și puful îl gîdilă în cerul gurii. Era o liniște mormîntală. Pe coridor se prăbuși cu zgomot halebarda elevului de serviciu, care, pesemne moțăia, și toți tresăriră.

Profesorul se plimba cu pași mari prin clasă, urmărit pe furiș de privirile neliniștite ale lui Mitică. În clasă era curent, și profesorul, care avea guturai, își lăsă în jos viziera.

„Acum e momentul" își spuse Mitică, și se decise să scoată fițuica. Operă cu mii de precauțiuni, dar afurisita de armură zăngăni fioros și profesorul îl surprinse chiar în clipa cînd desfăcea sub pupitru minuscula fișiuță acoperită cu formule magice.

— Ce-i asta? întrebă sever profesorul.

— Piele de vițel, se grăbi să lămurească Mitică. Semivelină. A adus ieri la librăria noastră...

— Ai nota 13.

Se știe că în evul mediu oamenii erau bîntuiți de superstiții, iar nota 13 era socotită cea mai rea. Mitică îngălbeni. Am îngălbenit și eu, gîndindu-mă că profesorul nu se va mulțumi cu nota rea, și cazul lui Mitică va fi poate pus în discuția ca-

valerilor mesei rotunde din cancelarie.

Ce puteam să fac? Eram necăjit și furios. Poftim: vrei să creez un erou de basm, bun și viteaz, iar el îți face numai neajunsuri. Unde să-l mai mut? În care epocă? Era totuși eroul meu și trebuia să-l salvez într-un fel oarecare. Tocmai mă pregăteam să intervin, cînd m-am lovit cu cotul de muchea mesei, și am constatat cu mirare că de fapt ațipisem, iar în fața mea nu aveam decît o foaie albă de hîrtie.

Ce vreți, se mai întîmplă și așa: scriitorul adoarme, și-și închipuie că a scris cu adevărat.

Eram puțin mîhnit că n-am reușit să scriu basmul. Cu toate astea, încercam și o mare bucurie: ce bine că totul n-a fost decît un vis sîcîitor! Ce bine că între prietenii mei, școlarii, nu există nici un fel de Mitică...

POȘTA LITERARĂ

Vă răspunde poetul DAN DEȘLIU

ATUDOREI VANIA — SAVENI — SUCEAVA.

Cele două strofe cu Iepurici nu-s tocmai rele: continuă să înfățișezi întîmplări din lumea copilăriei. Fă-o însă cu mai multă atenție față de „micile amănunte". De pildă, se scrie poezie, și nu poiezie, iar între „n" și „a" se pune liniuță de unire (n-a mai venit).

Să ne mai scrii.

MUNTEANU VICTOR — ARMENI — BRAȘOV.

Nu-i încă nici o grabă în ceea ce privește publicarea. Din versurile trimise, am reținut următorul catren: „Numai vîntul singuratic, / Ca un călăreț pribeag, / Ziua, noaptea prăvălatic / Bate-al cîmpului meleag".

Dacă și restul ar fi de aceeași calitate...

POPESCU SILVIU — CONSTANȚA.

Foarte drăguț din partea ta că ne-ai transcris o poezie pentru 8 Martie, dar de ce ai uitat să adaugi numele autorului?

TUDOR MARIANA — IZVORU — ARGEȘ.

LEORDEAN ALEXANDRU — LEORDINA — MARAMUREȘ.

APOSTOL MARIA — I. L. CARAGIALE — PLOIEȘTI.

Mai multă grijă pentru scrierea și exprimarea corectă. Nu putem discuta chestiuni mai complicate, cîtă vreme nu vă însușiți regulile gramaticale.

TONCEANU CLAUDIA — BUCUREȘTI.

Povestea cu Tică și Răducu vădește calități, îndeosebi în partea dialogată. Cred că efectul ar fi mai puternic dacă „morala" de la sfîrșit n-ar avea un caracter atît de didactic și o soluție prea puțin originală (mica explicație a tatălui, ghioceii, carnetul cu note etc.).

Așteptăm lucruri noi.

PACURARU MIHAI — BABADAG — DOBROGEA.

O scenetă — cu alte cuvinte, o schiță dramatică — trebuie să țină seama de cîteva reguli elementare. În primul rînd, pentru a putea fi reprezentată, este indicat ca acțiunea să se petreacă într-un cadru simplu — de preferință, un singur decor: o cameră, o curte, un colț de pădure. Cu cît distribuția va fi mai redusă (deci, un număr limitat de personaje), cu atît va fi mai lesnicioasă montarea.

În al doilea rînd, conflictul (motivarea acțiunii) să fie bine precizat din capul locului, cucerind atenția spectatorilor chiar de la primele replici. O scenetă izbutită nu poate avea caracterul unei lecții sau al unei dezbateri pe teme profesionale: sensul educativ (morala spectacolului) trebuie să rezulte din faptele ce ni se înfățișează.

Încercarea pe care ne-o trimiți sub titlul „Mircea a fost ajutat" — nu ține seama de aceste cerințe. Acțiunea se desfășoară în trei puncte diferite, necesitînd schimbări de decor destul de complicate. De asemenea, zece actori în cîteva pagini de text — nu ți se pare cam mult? Și toate astea, pentru a înfățișa cazul unui elev care nu învață, copiază la extemporal, își înșeală colegii și profesorii, îl minte pe tatăl său, iar în final se schimbă ca prin farmec. Numai că, în practică, lucrurile stau altfel! Mă îndoiesc că publicul — elevi, profesori, părinți — va urmări cu interes o acțiune care nu ține seama de adevărul vieții

În altă ordine de idei — textul cuprinde numeroase „accidente" de ortografie și punctuație: „șcenetă", „foae", „tovarășea", „vam explicat" etc.

Avînd în vedere că genul dramatic ridică probleme dificile, cred că ar fi necesar să-ți îmbogățești serios cunoștințele în acest domeniu, înainte de a încerca să compui tu însuți o scenetă.

POȘTA LITERARĂ

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefonu 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40361